

[1974 ஜூன் 29]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து அரசினர் தீர்மானங்கள். மணி 1½ ஆகிறது. இருக்கிற நேரத்தை வைத்துக் கொண்டு முடித்துவிட முடியுமா? கருத்துக்களை கூறுங்கள்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : இப்பொழுதே முடித்துவிடலாம்.

(6) அரசினர் தனித் தீர்மானம்.

பதப்படுத்தப்படாத தோல் எற்றுமதியை மத்திய அரசு அனுமதிக்கலாம் எனப் பரிந்துரைக்கும் தீர்மானம்.

மாண்புமிகு சிறு, செ. மாதவன் : தலைவரவர்களே கீழ்க்கண்ட தனித் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்:

“ஒரளவு பதப்படுத்தப்பட்ட உரிவையும் தோலும், எற்றுமதி செய்யப் படுவதற்கு மத்திய அரசு அளவுப் பங்கீடு முறையைக் கொண்டு வந்துள்ளதன் காரணமாக தோல் பதனிடும் சிறு தொழிற்சாலைகளில் பெரும் பாலானவை மூடவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டு, இதன் காரணமாக, பல லட்சம் தொழிலாளர்கள் வேலை இழக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளதாலும், இந்தத் தொழிலில் பொருளாதார நெருக்கடி ஏற்பட்டுள்ளதாலும், பல கோடி ரூபாய் முதலீடு செய்யப்படவேண்டியவையும் பெருமளவு அன்னியச் செலாவணியாகக் கூடியவையுமான இயந்திரங்களுடன் பதப்படுத்தும் தொழிற் பிரிவுகளை அமைக்க வேண்டிய அவசியமுள்ளதாலும், அத்தகைய பிரிவுகளை அமைப்பதற்கு சிறிது காலம் பிடிக்குமாதலாலும், எனவே, தோல் பதனிடும் சிறு தொழிற்சாலைகளில் பணிபுரியும் பல லட்சம் தொழிலாளர்களுக்கே துயர் தணிப்பு நடவடிக்கைகளை உடனடியாக மேற்கொள்ள வேண்டி இருப்பதாலும், ஒரளவு பதப்படுத்தப்பட்ட உரிவை தோல் எற்றுமதியைக் குறைத்து பதப்படுத்தப்பட்ட தோல் எற்றுமதியை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்ற மத்திய அரசின் கொள்கையை ஒப்புக் கொள்கையில், பதப்படுத்தும் பிரிவுகளை மத்திய அரசும் மாநில அரசும் இணைந்து அமைக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்யின் இந்தப் பயன்களை தோல் பதனிடும் சிறு தொழிற்சாலைகள் பயன்படுத்திக் கொண்டு முழுவதும்பெற்ற தோல் தயாரிக்கும் எனவும், முழுவதும் பதப்படுத்தப்பட்ட தோல்களை உற்பத்தி செய்யும் நிலையங்கள் அமைக்கப்பட்டு அவற்றின் பயன்களை தோல் பதனிடும் சிறு தொழிற்சாலைகள் பெறும் வரை, அந்தத் தொழிற்சாலைகள் அனைத்தும் மூடாமையாகப் பதப்படுத்தப்படாத தோல்கள் அனைத்தையும் எற்றுமதி செய்ய மத்திய அரசு அனுமதியளிக்கலாம் எனவும் இப்பேரவை பரிந்துரை செய்கிறது”.

இந்தத் தீர்மானத்தின் அடிப்படையையொட்டியே எல்லாக் சீச்சுத் தலைவர்களிடத்திலேயும் கலக்கப்பட்டது. எல்லோரும் எற்றுக் கொண்டார்கள். நம்முடைய நாட்டிலே குறிப்பாகக் தமிழ்நாட்டிலே சிறிய தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகள் சுமார் 400 இருக்கின்றன. மற்ற மாநிலங்களிலே நம்முடைய மாநிலத்திலே இருப்பதைவிடக் குறைவாக இருப்பதும் நமக்கு

1974 சனவரி 29]

[திரு. செ. மாதவன்]

நன்றாகத் தெரியும். நாடு முழுவதும் கிடத்தட்ட 1 லட்சத்திற்கும் அதிகமான தொழிலாளர்கள் இதைத் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருப்பதில் கிடத்தட்ட 70 ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் தமிழ்நாட்டிலே இருக்கிறார்கள். ஆகவே பெரும் பகுதித் தொழிலாளர்கள் தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் தான். இந்த தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நாமெல்லாம் புரிந்துகொண்டு இருக்கின்றோம். மத்திய அரசாங்கம் கொண்டுவந்த கொள்கை செய்பன்ஷ்ட் லெதர் ஏற்றுமதி செய்வதைக் குறைத்து, பன்ஷ்டு லெதர் ஏற்றுமதி செய்யவேண்டுமென்பது அவர்களுடைய கொள்கை. அந்தக் கொள்கையை யாரும் ஆட்சேபிக்கவில்லை. எல்லாக் கட்சிகளும் கொள்கையாவலே அதை ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். அந்தக் கொள்கையை நிறைவேற்றுகின்றபொழுது தமிழ் நாட்டிலே உள்ள 400 டேனரிங்ஸிலே இதுபோன்ற பன்ஷ்டு லெதர் உற்பத்தியாக முடியுமா என்பதைக் கணக்கிலே எடுத்துருக்க வேண்டும். அதைக் கணக்கிலே எடுக்காமலேயே இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்த காரணத்தினாலே தான் சிறிய தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகளை மூடுகின்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது குறித்து மத்திய அரசோடு தொடர்பு கொண்டோம். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் பிரதம அமைச்சர் அவர்களோடு பேசினார்கள். சம்பந்தப்பட்ட குறை அமைச்சரிடமும் பேசப்பட்டது. சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களும் பிரதம அமைச்சரோடு பேசினார்கள். அவர்கள் பேசியதற்குப் பிறகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களின் கருத்துக்களைப் பிறதம அமைச்சரிடம் தெரிவித்தார்கள். திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்களிடமும் பேசப்பட்டது.

எல்லோரும் இதிலே இருக்கிற நியாயத்தை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்குப் பாகாரம் காணுகின்ற முறையிலேதான் இந்தத் தீர்மானத்திலே கொள்கையைச் சொல்லியிருக்கிறோம். சிறிய தொழிற்சாலைகள் முழுவதும் பதனிடும் தோல்களை உற்பத்தி செய்யும்தரையில் இந்தத் திட்டத்தை அமல் நடத்தக்கூடாது. தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையிலும் சிறு தொழிற்சாலை வில் உற்பத்தியாகின்ற தோலை ஏற்றுமதி செய்கின்ற பொறுப்பை நாங்களே ஏற்றுக்கொள்கிற தயாராக இருக்கிறோம்.

சிறிய தொழிற்சாலைகளில் உற்பத்தியாகிற அத்தனையையும் ஏற்றுமதி செய்வதற்கு அனுமதி கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம். ஆனால் முழுவதும் பதப்படுத்தப்பட்ட தோல்களை உற்பத்தி செய்வதற்கான வாய்ப்பு வசதிகளை மத்திய அரசும் மாநில அரசும் சேர்ந்து செய்ய வேண்டுமென்றும் இந்த இரண்டு யோசனைகளையும் நாம் சொல்லியிருக்கிறோம். இவை எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்ட கருத்துக்கள்தான். ஆகவே விவாதம் இல்லாமலே இதை நிறைவேற்றிக் கொடுக்கலாம். இருந்தாலும் அவரவர்கள் கட்சிகளினுடைய சார்பிலே கருத்துக்களைக் கூற விரும்பு வார்கள் என்ற காரணத்தினால் சுருக்கமாக அவரவர்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்து இதை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

THIRUMATHI JOTHI VENCATACHELLUM: Mr. Speaker, Sir, this is an important Bill so far as Tamil Nadu is concerned. So I may be permitted to speak in English so that I may put my

[Thirumathi Jothi Vencatachellum] [1974 சனவரி 29]

views in the proper perspective. This is an industry, which, first and foremost, earns a larger share of foreign exchange for our country.

Secondly, compared with other States, as the Hon. Minister for Industries has expressed, the largest number of workers are involved in this industry. Today, in this industry where we have a small-scale sector, there are 400 tanneries functioning. After the introduction of this policy of Central Government, 350 tanneries have been affected. This is the largest industry in South India where lakhs of people are involved. Their employment is affected and this sorry state of affairs has to be properly solved. A Committee under the Chairmanship of Dr. Sitaramayya was appointed by the Centre and the restrictive part of that Committee has stated clearly that in this industry which involves tanneries, semi-finished goods are to be restricted.

I can understand the intention of the Committee in insisting that finished goods should be on the larger export side. But there have been so many other recommendations which have been shelved and where is the necessity that this particular recommendation of the committee should be implemented now and it is also detrimental to this industry. When thousands and lakhs of people are now unemployed, how are we going to solve this problem? It is the problem of Tamil Nadu. As the Hon. Minister for Industries has stated, ways and means should be found for getting this finished leather in the manner of mechanisation. We should understand in the first instance whether we are in a position to get the necessary machinery and the large amount of foreign exchange that will be involved in getting the machinery.

We would also like to know how the Centre is going to solve this problem. This is not a problem which can be solved in a year or two. I can understand the difficulties involved, what is the time that will be involved in manufacturing finished leather. Till such time, what is the provision that is going to be made? It is clearly stated in the Resolution that the Government of Tamil Nadu is going to request the Centre to allow semi-finished goods' export. We must be clear in our point. How this is going to be solved, we should know. Unless we have the proper units for processing the finished goods, it will be impossible to solve this.

1974 சனவரி 29] [Thirumathi Jothi Vencatachellum]

I insist that the Tamil Nadu Government should take greater interest in this. There cannot be two opinions that this industry should thrive. After the introduction of this policy, I understand that Rs. 60 crores worth of goods are stagnating. How are we going to find the market for it? Further, according to present export duty, another 25 per cent ad valorem has been added. I feel that this small sector industry should be encouraged and I am anxious that the Centre should come forward and not interfere. At this moment this industry is labour-oriented and I am sure that the Hon. Minister for Industries will take this matter seriously into consideration and see that this is safeguarded and the minimum facilities that should be given for a period to be specified according to the nature of the policy of the Government and according to the difficulties that we may have to face till we are in a position to get the machinery from abroad. I support this Resolution. Thank you.

DR. H. V. HANDE : Sir I wholeheartedly support this Resolution.

I request that every hon. Member speaking to give the same support and the Resolution be passed unanimously in this House. Sir, I would like to say that the policy of the Central Government on this particular problem is rather intriguing to me. For instance, the Centre's policy normally ought to be to encourage the industries wherever it is. In fact even in the matter of export of iron ores, originally they were of the view that raw ore need not be exported, but should be converted into finished iron and steel material and if necessary export them. That order was there originally. But later on, the Government of India felt in the absence of steel projects it was not possible to convert the ore into finished goods and export. Therefore, they relaxed their original order and started exporting ore to Japan. When that was the policy of the Centre with regard to ores, I do not know the reason why the Centre adopts this mysterious method, a different yardstick in respect of hides and skins and that is what intrigues me. If this policy is pursued, it is like killing the goose that lays the golden egg.

Another aspect to be borne in mind by both the Centre and State is with regard to the possibility of our exports, for, even finished goods we will not be able to export. There has been a

[Dr. H. V. Hande]

[1974 சனவரி 29]

tremendous sense of instability in the export market for, the exporting countries which were banking on our hides and skins and semi-finished goods are now afraid whether they are going to get them at all from us. This aspect has to be borne in mind. The exporting countries want semi-finished goods for converting them into finished goods. When our country prohibits our State entrepreneurs from sending semi-finished goods, the exporting countries go in search of other countries from where they could get their requirements of semi-finished goods. My information is that in the European Market, they have been looking to Indonesia, Africa, the Middle East and China to seek sources which could replace the Indian material. This is one aspect which should be properly borne in mind.

The quota system has restricted 85 per cent of the hides and skins and that is another aspect which the powers that be have to take into consideration. If we think of finishing units, at least it will take 7 or 10 years. Where are we going to get the machinery for it? Even the Minister for Industries had been charitable to the Central Government in saying that. But I wonder whether we would be able to get the necessary foreign equipment by that time. It will take much longer time and it is not known whether it will be possible for our State to have the equipment needed and the foreign materials. Till then what are we going to do and with this fantastic problem of unemployment with thousands and thousands of people being thrown out of employment on account of mechanisation. Already out of 500 tanneries in our State about 400 have been closed and the rest are sick like the sick mills of Coimbatore. Let us try to do something to relieve and revive them. Beyond that I do not want to take much of the time of the House. I hope and trust that the Central Government will appreciate the difficulties and will see to it that the export market is not completely destroyed in the interest of earning foreign exchange. They are under the impression that more foreign exchange could be earned by this method. But they are acting in such a way that the source itself is scuttled in the process. In fact, I am personally very keen about this. Because, one-third of my constituency is affected by this and the workers are affected. That is why I say with all the strength at my command, with all the persuasiveness and strength of force I have, I request the Hon. Minister for Industries to persuade the

1974 சனவரி 29]

[Dr. H. V. Hande]

Central Government in this matter; he may convey the feelings of this House and pass on the sense of this House to the Central Government. Thank you, Sir.

[பிற்பகல் 1-30]

THIRU B. VENKATASWAMI : Sir, on behalf of the Swatantra Party, I welcome the Resolution moved by the Hon. Minister for Industries.

Now I can say that the Centre has done this restricted quota system in a haphazard way without considering the difficulties of downtrodden and economically backward people who are entangled in this industry. By this, 90 per cent of the people connected with the industry have been affected. Ninety per cent of the semi-finished goods have been manufactured in India itself. Out of that 75 per cent of the people are engaged in Tamil Nadu. The foreign exchange that would be fetched by this industry is being affected by the decision of the Central Government. As Hon. Minister was telling that there was some apprehension in accepting this Resolution *in toto* by the Central Government. He was expressing this apprehension because some parties will have representatives to speak on this in a different way. I hope the Resolution drafted by our Hon. Minister for Industries will be accepted *in toto* by the Centre and that they will see that 10 years time will be given to enable the small industrialists to import machinery required by them to manufacture finished goods. By accepting this Resolution, the downtrodden and economically backward people will be helped by the Government.

Thank you, Sir.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கம் கொண்டு வந்த தீர்மானத்தை முழு மனதோடு ஆதரிக்கிறேன். இது விருந்தே அவர்கள் புரிந்து கொள்ளலாம். மத்திய அரசாங்கம் நடந்து கொள்கிற முறையால் மாநிலம் பாதிக்கப்படும் என்றால் உங்களோடு நாங்களும் ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதற்கு எடுத்துக் காட்டு. தமிழகம் தோல் தொழிலில் பாதிக்கப்படும் சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். எங்கள் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள்கூட அந்த அமைச்சர்களுக்கு எடுத்துச் சொன்னோம். நீங்கள் நல்லெண்ணத்தில் செய்கிறீர்கள்.

ஆனால் தமிழக மாநிலம் பாழாகிவிடும் என்று எடுத்துச் சொல்லியும் சரியான முறையில் பரிகாரம் கிடைக்கவில்லை. நல்லவேளையாக அரசு இதைத் தீர்மானமாக இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிறது. சர்வ

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1974 சனவரி 29]

கட்சியினரும் இதற்கு இங்கே ஆதரவு தருகிறார்கள் என்றால், மத்திய அரசு இதைப் புரிந்து கொள்ளும். என்ன அவஸ்தையில் தமிழகம் இருக்கிறது என்பதைப் புரிந்து கொள்ளும். கிட்டத்தட்ட 400 சிறு தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலைகள் தமிழகத்தில் இருக்கின்றன. 72-ஐ பேஸ் இயராக வைத்துக்கொண்டு ஐந்து வருஷத்தில் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வெளிநாட்டுக்கு அனுப்புகிற செமி ஃபினிஷ்டு லெதரை முழுக்க முழுக்க பதனிட்டு வெளிநாட்டுக்கு அனுப்புகிற திட்டத்தைக் கொண்டு வரப் போகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படிச் செய்தால் அந்தத் தொழில் இங்கே நசிந்து விரும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

இந்தத் தொழில் நடத்துகிறவர்கள் மாத்திரமல்லாமல் பத்து லட்சம் தொழிலாளர்களும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இதனால் பெரிய தொழில் அதிபர்கள் பாதுகாக்கப்படுவார்கள். சிறு சிறு தொழிலதிபர்கள் நசிந்து விடுவார்கள். உடனடியாக அப்படி ஃபினிஷ்டு லெதரை அனுப்ப முடியாது. கிட்டத்தட்ட அப்படிப்பட்ட நிலை வருவதற்குப் பத்து ஆண்டுகள் ஆகும். ஆகவே, 72-ஐ பேஸ் இயர் என்று வைக்காமல் 82-ஐ பேஸ் இயராக வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காரிடம் சொல்லவேண்டும். பத்து வருஷத்திற்கு கோட்டா சிஸ்டத்தை ஒத்திவைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள வேண்டும். டாக்டர் சீதாராமையா கமிட்டி ரெகமன் டேஷன்படி இந்த முறையைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அவர் தமிழகத்திற்கு வரவேயில்லை. பெங்களூரில் உட்கார்ந்துகொண்டு ரெகமன் டேஷனைக் கொடுத்துவிட்டார். 100 கோடி ரூபாய்க்கு அந்நியச் செலாவணியை ஈட்டிக் கொடுக்கிற தமிழ்நாட்டிற்கு வந்து பார்க்காது செய்த சீதாராமையா கூயிட்டி ரெகமன்டேஷனை அமல் நடத்தக்கூடாது என்று எல்லாக் கட்சிகளும் சேர்ந்து ஒரே குரலில் கூறவேண்டும். நாம் இனிமேல் பினிஷ்டு லெதராக அனுப்ப வேண்டுமென்பதற்காக செமி பினிஷ்டு லெதரைக் குறைத்தால் மற்ற நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்து கொள்ள ஆரம்பித்து விடுவார்கள். ஆங்கிலத்தில் ஒரு பழமொழி உண்டு—

A bird in hand is worth two in a bush.

கையில் இருக்கக்கூடிய பறவை மரத்தில் இருக்கக்கூடிய இரண்டு பறவைகளுக்குச் சமம். இருப்பதை விட்டு விட்டு பறப்பதைப் பிடிக்கும் வகையில் கோட்டா சிஸ்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். எல்லாக் கட்சியினரையும் சேர்ந்த தூதுக்குழுவை அங்கே அனுப்பி வாதாடிப் பெற வேண்டுமென்றால் அதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம். அதற்கு எங்களுடைய ஆதரவைத் தருகிறோம் என்று கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Mr. Speaker, Sir, I would like to add a few words to the debate that has taken place on this Resolution here.

There are two aspects in this question. Some countries are directly importing finished leather goods and some countries are importing unfinished leather goods. After importing the unfinished

1974 சனவரி 29]

[Thiru K. M. Subramaniam]

goods they are exporting them as finished goods. What will happen is this. When the countries that are importing our unfinished goods or semi-finished goods found that they are not able to get adequate supply from our country, they will find other markets and get supplies from other countries. Then we will lose the market.

The Central Government has come to some hasty decision as usual in the matter of Export and Import. I have had bitter experience with regard to Export and Import Policy of the Central Government in other respects. Some people give them advice why not we send finished goods. Immediately, the Central Government thinks that there is possibility of giving work. They do not understand the complications that might arise out of it.

For manufacturing finished leather goods, machinery is required. We are traditionally exporting semi-finished leather goods. We could not ascertain the exact demand for finished leather goods. It is a new developing line. Unless we are sure of the demands in other countries, we will not be in a position to know the exact market. We do not know whether Russia will continue to buy our leather goods permanently. All these aspects have to be taken into consideration. Time limit is not one that is wanted. The Government must abolish this order completely and allow export of finished goods on one side and semi-finished leather goods on the other side. It also depends on various aspects like getting of machinery for finished processes, chemicals for tannery purposes, etc. All these things should be given thought of by the Central Government before coming to such a hasty decision. I think the recommendations should be unrestricted export of semi-finished goods along with the finished goods. That is my submission, Sir.

திரு எம். ஏ. லத்தீப் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய தொகுதி மக்களும், என்னுடைய மாவட்ட மக்களும் அதிகமாகத் தொடர்புடைய ஒரு பிரச்சினையைப் பற்றி இந்த மாநிலத்தினுடைய பொருளாதாரத்தை வெகுவாகப் பாதிக்கக்கூடிய ஒரு பிரச்சினையைப்பற்றி மாண்புமிகு தொழிற்சாலை அமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இந்தத் தீர்மானத்தை நான் முழு மனதாக ஆதரிக்கிறேன்.

“செமி பினிஷ்டு கூட்ஸ்” என்று சொல்லக்கூடியதே தவறு என்பது தான் இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் எடுத்துச் சொல்லக்கூடிய ஒரு உண்மையாக இருக்க முடியும்.

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1974 சனவரி 29]

ஏனெனில் “ஸெமி பினிஷ்ட்” என்றால் பாதி பதனிடப்பட்ட என்ற பொருளைக் கொடுக்கும். ஆனால் அப்படி அல்ல.

தமிழ்நாட்டில் பதனிடப்படுகிற தோல்கள் பொதுவாக 90 சதவிகிதம் முழுமைப்படுத்தப்பட்ட, பதனிடப்பட்ட தோல் என்பதை அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் அறிவார்கள். குறிப்பாக 10 சதவிகிதம் ஏன் பதனிடப்படவில்லை என்றால், ஈஸ்ட் இந்தியன் சிப்ஸ் அதற்கான கலரேஷன், பைனல் டச்சிங்க், அதற்கு ஏற்றப்படுகிற மெருகு சாயம் பூசுவது இவற்றைச் செய்யாமல் முழுமையாக பதனிடப்பட்ட தோலை நாம் ஏற்றுமதி செய்கிறோம். மிச்சப் பகுதியை ஏன் செய்யவில்லை என்றால் வெளி நாடுகளிலிருந்து இதை இறக்குமதி செய்யக்கூடிய வியாபாரிகள் அங்குள்ள மக்களின் தேவைகளுக்கு ஏற்ப, அவர்களுடைய இச்சைகளுக்கு ஏற்ப, மாறுபடுகிற பாஷனுக்கு ஏற்ப அப்போதைக்கப்போது வெவ்வேறு விதமான வகையில் இதைப் பயன்படுத்தும் நிலை இருப்பதால் பைனல் டச்சிங்க் மட்டும் இங்கிருந்து கொடுக்காமல் நாம் இப்போது செய்து கொண்டிருக்கிற அளவிற்கு அனுப்பினால்தான் ஏற்றுக்கொள்ளமுடியும் என்று வெளிநாட்டினர் சொல்கிறார்கள். ஆகவேதான் இதைச் செய்யாமல் அவர்களுக்கு நாம் அனுப்புகிறோம். முழுமையாக இதை நாம் இங்கே செய்துவிட்டால் மாறுபடுகிற பாஷனுக்கு ஏற்ப அவர்கள் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யமுடியாது. ஆகவேதான் 90 சதவிகிதம் அளவிற்கு முழுமைப்படுத்தி அனுப்புகிறோம். இப்போது மத்திய அரசு கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த கோட்டா முறையில் Theoretically it is all right; நான்கூட பொருளாதார மாணவனாக இருந்தேன்.

பொருளாதாரத் துறையில் ஏதோ சில பொருளாதாரப் புத்தகங்களை எழுதி வைத்துவிட்டால், அந்தப் புத்தகங்களைப் படித்துவிட்டு ஸெமி-பினிஷ்டை பினிஷ் செய்வது என்பதால் வேலைவாய்ப்பும் அதிகம் கிடைக்காது, நாட்டின் பொருளாதாரத்திற்கும் ஆக்கம் கிடைக்காது. ஒருசிலர் சொன்னால் அதை நம்பி இப்படிப்பட்ட ஒரு முடிவை எடுத்திருக்கிறார்கள். கொள்கை அளவில் சரி. ஆனால் நாம் நிதர்சனமாக உள்ளதைப் பார்க்க வேண்டும். கோட்டா முறையைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதைக் கொண்டு வந்ததன் காரணமாக தொழிற்சாலைகளில் இன்று மாதத்திற்கு ஒரு நாள் கூட வேலை நடக்காத அளவிற்கு, 400-க்கு அதிகமான தொழிற்சாலைகள் மூடப்படும் நிலையை இன்று நாம் உருவாக்கியிருக்கிறோம்.

பினிஷிங் யூனிட்ஸ் வருவதை ஏற்றுக்கொள்ளலாம். அது நாட்டுக்கு நல்லது என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் அந்த யூனிட் ஒன்று ஏற்படுவதற்கு எவ்வளவு மூலதனம் தேவைப்படுகிறது என்று பார்க்க வேண்டும். ஒரு கோடி ரூபாய் மூலதனம் இருந்தால்தான் ஒரு பினிஷிங் யூனிட் ஆரம்பிக்க முடியும். அப்படி ஒரு கோடி ரூபாய் மூலதனமிட்டு நம் மாநிலத்தில் எந்த இடத்திலும் நாம் அப்படிச் செய்யமுடியாது. இன்று நம்

1974 சனவரி 29]

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

மாநிலத்தில் ஸ்மால் டானேர்ஸ், காட்டேஜ் இன்டஸ்ட்ரி அல்லது ஸ்மால் ஸ்கேல் இன்டஸ்ட்ரி என்ற முறையில் செய்து கொண்டிருப்பவர்கள் எங்கிருந்து ஒரு கோடி ரூபாய் மூலதனம் போட முடியும்? அப்படி ஒரு சிலர் கொண்டு வரமுடியும் என்று வாதத்திற்காக வைத்துக் கொண்டாலும்கூட—மெக்கானிஸேஷன் செய்வது என்பது லேபர் சேவிங்க் டிவைஸ் என்று சொல்வார்கள். அப்படி மெக்கானிஸம் செய்தால் இப்போது 100 பேர்கள் வேலை செய்துகொண்டிருக்கும் இடத்தில் ஒரு பத்து பேர்களுக்குத்தான் வேலை கிடைக்கும். மீதி 90 பேர்கள் வேலையில்லாமல் போகவேண்டிய ஒரு நிலைதான் ஏற்படும்.

ஆகவே, பினிஷிங் யூனிட் அமைத்து பினிஷ்ட் லெதரைத்தான் ஏற்று மதி செய்ய வேண்டும் என்ற கொள்கையை நடைமுறைப்படுத்தினால் இதன் விளைவுகளை அரசு சிந்திக்காமல் இந்த முடிவை எடுத்திருக்கிறது என்பதுதான் எங்கள் கருத்தாக இருக்கமுடியும். மக்களைச் செய்ய லோபிஸ்டிகேட் மெஷினரி கொண்டுவருவதாக இருந்தால், இம்போர்ட்டு மெஷினரிஸ் கொண்டுவருவதாக இருந்தால் இன்ப்ராஸ்ட்ரக்சர் செய்ய வேண்டும். அப்படி மூலதனம் போட முன்வருகிறார்கள் என்று தத்துவ வாதத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் டைம் பாக்டர் கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. மெஷினரிகள் கொண்டுவந்து மக்களைச் செய்ய வேண்டும் என்றால், அதற்கு குறைந்தது பத்து அல்லது பதினைந்து ஆண்டுக் காலமாவது ஆகும் என்று அத்துறையில் உள்ள நிபுணர்கள் கூறுகிறார்கள். இன்று இத்தொழிலில் குறைந்த அளவு மூலதனத்தை வைத்துக்கொண்டு அதிகப்படியான ஆள்சளுக்கு வேலை கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இன்று பல லட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் இதில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இந்த டானேர்ஸ் எல்லாம் எனது சமுதாயத்தைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும்கூட இந்த டானிங் யூனிட்களில் வேலை செய்யக் கூடியவர்கள், வேலை செய்யும் லட்சக் கணக்கான தொழிலாளர்கள் குறிப்பாக ஹரிஜனங்களாகவும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களாகவும்தான் இருக்கிறார்கள். பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் நம்முடைய மாவட்டத்தைச் சார்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்குத் தெரியும். அவர்கள் அன்று வெகு அக்கறையோடு கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆக, நான் கூறுவது என்னவெனில், இந்தக் கொள்கையை, உங்கள் நோக்கங்களை குறை கூற நான் விரும்பவில்லை.

நிதர்சனமான உண்மை நிலையை உணர்ந்து செயல்பட வேண்டும் என்பதுதான் எங்கள் கோரிக்கையாக இருந்து வருகிறது. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் படித்திருப்பதுபோல் தற்போதைய இந்த முறையை மாற்றி, ஒரு காலவரையறை நிர்ணயித்து, ஒரு பத்து பதினைந்தாண்டு களில் இத்தகைய பினிஷிங் யூனிட்டுள் அமைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தால் ஓரள விற்கு நமக்கு சாதகமான விளைவுகள் ஏற்படும். இன்று சுமார் ஐந்து லட்சம் தொழிலாளர்கள் வேலையில்லிருந்து வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். என் தொகுதிக்குக் கூட நான் செல்ல முடியவில்லை. அப்படிச் செல்ல

[திரு. எம். ஏ. லத்தீப்]

[1974 சனவரி 29]

தாக இருந்தால் தொழிலாளர்கள் வெளியே நின்றுகொண்டு கருப்புக் கொடியை பிடித்துக்கொண்டு சட்டமன்ற உறுப்பினர் ஒழிக, பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஒழிக என்று கோஷம் எழுப்பப்பட்டு என் தொகுதிக்குச் செல்லமுடியாத ஒரு நிலை நாட்டில் இன்று ஏற்பட்டிருக்கிறது. வேலையில்லாமல் பட்டினி கிடக்கிறார்கள் ஆயிரக்கணக்கான ஹரிஜன மக்கள். கொள்முதல் செய்கிற தொழிலாளர்கள், வேலையாட்கள், குமாஸ்தாக்கள் இவர்கள் எல்லாம் வேலையில்லிருந்து விரட்டப்படக் கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதிகப்படியான மூலதனத்தை வைத்து இந்தத் தொழிலை நடத்த வேண்டுமென்று சொன்னால், அந்தக் கொள்கையைக் கடைப்பிடிப்பது என்றால் நாம் அறிவித்திருக்கிற கொள்கை இந்த நாட்டில் சிறு தொழில்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும் என்பதுதான். ஆனால் இதில் ஏகபோக உரிமைக்குத்தான் வழி வகுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஏற்கனவே இந்தத் தொழில் தமிழ்நாட்டிலிருந்து வெளியேறிக்கொண்டிருக்கிற ஒரு நிலை உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. கோடிக்கணக்கான ரூபாய் மூலதனம் இரும் அளவிற்கு வசதி படைத்தவர்கள் வேறு மாநிலங்களில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இந்த பினிஷிங் யூனிடஸ் செய்வதற்கான ஆயத்தங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே ஒரு சிலருக்கு உரிமம் கூட வழங்கப்பட்டிருக்கிறது.

தமிழ்நாட்டில் இன்று இது சம்பந்தமான நூற்றுக்கணக்கான தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டுக் கிடக்கின்றன. ஆகவே இந்த நூறுக்கணக்கான எல்லாம் அறிந்து, நிதர்சனமான உண்மை நிலை அறிந்து இந்தக் கோட்டா முறையை ஒரு சில ஆண்டுகளுக்கு ஒத்தி வைக்க வேண்டுமென்று கருத்தை இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களும் மற்றவர்களும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இங்கு பேசிய அனைத்துக் கட்சி உறுப்பினர்களும் இத் தீர்மானத்திற்கு ஆதரவு தந்திருக்கிறார்கள்.

ஆகவே அவர்களுக்கு என் சார்பில் நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த முறையை நான் வெகுவாகப் பாராட்டி இது சம்பந்தமாக குடியரசுத் தலைவர் அவர்களையும் இந்த நாட்டின் பிரதம அமைச்சர் மாண்புமிகு இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்களையும், மற்றவர்களையும் டெல்லியில் சந்தித்துப் பேசும்போது இதற்கான நல்ல தொரு முடிவை நாங்கள் செய்வதற்கு இருக்கிறோம், நீங்கள் கவலைப்பட வேண்டாம் என்ற வாக்குறுதியை அவர்கள் ஏற்கனவே தந்திருக்கிறார்கள். நம் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இரண்டாண்டுக் காலத்தில், இது எப்போது கொண்டுவரப்பட்டதோ, அதிலிருந்து இதற்கான முயற்சியில் ஈடுபட்டு மத்தியில் இருப்பவர்களை சந்தித்து அவர்கள், வாதாடியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு தொழில் துறை அமைச்சர் அவர்கள் எப்போதெல்லாம் டெல்லிக்குச் செல்கிறார்களோ, அப்போதெல்லாம் இந்தப் பிரச்சினையைத் தன்மையை எடுத்து ஒதிவிட்டு இதனால் தமிழ்நாட்டுக்கு பெரிதும் பாதகம் ஏற்படும் என்ற உண்மை நிலையை விளக்கி கடைசியாக இந்தத் தீர்மானத்தையும் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே நான் என் சார்பாகவும் என் தொகுதி சார்பாகவும் என் சமுதாயத்தின் சார்பாகவும் தமிழக அரசுக்கு நன்றியையும் பாராட்டுதல்களையும் தெரி

1974 சனவரி 29]

[திரு. எம். ஏ. லத்திப்]

வித்துக்கொண்டு ஏகமனதாக இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இதில் ஒத்துழைத்த சர்வ கட்சித் தலைவர்களுக்கும் உறுப்பினர்களுக்கும் நன்றி தெரிவித்து இத் தீர்மானத்தை முழு மனதோடு ஆதரித்து அமர்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“ஓரளவு பதப்படுத்தப்பட்ட உரிவையும் தோலும் ஏற்றுமதி செய்யப் படுவதற்கு மத்திய அரசு அளவுப் பங்கீடு முறையைக் கொண்டு வந்துள்ள தன் காரணமாக தோல் பதனிடும் சிறு தொழிற்சாலைகளில் பெரும்பாலானவை மூடவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டு, இதன் காரணமாக, பல லட்சம் தொழிலாளர்கள் வேலை இழக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளதாலும், இந்தத் தொழிலில் பொருளாதார நெருக்கடி ஏற்பட்டுள்ளதாலும்,

பல கோடி ரூபாய் முதலீடு செய்யப்பட வேண்டியவையும் பெருமளவு அன்னியச் செலாவணியாகக் கூடியவையுமான இயந்திரங்களுடன் பதப்படுத்தும் தொழிற்பிரிவுகளை அமைக்க வேண்டிய அவசியமுள்ளதாலும், அத்தகைய பிரிவுகளை அமைப்பதற்கு சிறிது காலம் பிடிக்குமாதலாலும்,

எனவே, தோல் பதனிடும் சிறு தொழிற்சாலைகளில் பணிபுரியும் பல லட்சம் தொழிலாளர்களுக்குத் துயர் தணிப்பு நடவடிக்கைகளை உடனடியாக மேற்கொள்ளவேண்டி யிருப்பதாலும்,

ஓரளவு பதப்படுத்தப்பட்ட உரிவை தோல் ஏற்றுமதியைக் குறைத்து பதப்படுத்தப்பட்ட தோல் ஏற்றுமதியை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்ற மத்திய அரசின் கொள்கையை ஒப்புக்கொள்கையில்,

பதப்படுத்தும் பிரிவுகளை மத்திய அரசும், மாநில அரசும் இணைந்து அமைக்க வேண்டும், அப்படிச் செய்யின் இந்தப் பயன்களை தோல் பதனிடும் சிறு தொழிற்சாலைகள் பயன்படுத்திக்கொண்டு முழுமைப்பெற்ற தோல் தயாரிக்கும் எனவும்,

முழுவதும் பதப்படுத்தப்பட்ட தோல்களை உற்பத்தி செய்யும் நிலையங்கள் அமைக்கப்பட்டு அவற்றின் பயன்களை தோல் பதனிடும் சிறு தொழிற்சாலைகள் பெறும்வரை, அந்தத் தொழிற்சாலைகள் அனைத்தும் முழுமையாகப் பதப்படுத்தப்படாத தோல்கள் அனைத்தையும் ஏற்றுமதி செய்ய மத்திய அரசு அனுமதியளிக்கலாம் எனவும் இப் பேரவை பரிந்துரை செய்கிறது.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, ஒருமனதாக நிறைவேற்றப்பட்டது.